

BARSI HIRLAP.

Politikai hetilap. Megjelenik minden csütörtökön.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félévre 5 korona, egyes szám 20 fillér. **Hirdetmények** beiktatása jutányosan számíttatik. A „Nyílt tér” sorának közlési díja 50 fillér.

Felelős szerkesztő és lapkiadótulajdonos
Dr. TÖRÖK MÓR.

A lap szellemi részét illető kéziratok a szerkesztőség, hirdetmények és pénzküldemények a kiadóhivatal címére küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

„Soha!”

Szállóige mai közéletünkben e szó. „Soha!” Egészen jól eseng. Különösen, ha magyar ember öblös torkából hallatszik. Idegen, nem magyar ember szájába nem illik. Semmi hatása, ha kiejti. Vagy „szoha”-nak ejti ki idegen fia. Vagy „schoha”-nak. Vagy „sóá”-nak. Vagy minden másnak, csak „sohának” nem.

És mégis, milyen furcsa, hogy ép azok veszik legtöbbször nyelvükre, kiket a nyavalya tör ki, ha magyarul kell beszélniök. Azaz, hogy hazudtam. Azok, kik a magyarokhoz beszélnek. De nem, még ez sem jó. Akik a magyarokról beszélnek. Kiknek nincs jobb dolguk, mint beleártani az orrukát a magyarok dolgába. Kiknek legtöbb gyönyörűségük abban telik, ha a magyart ezzel a szóval bosszanthatják: „soha!”

Mit akarsz kutya magyar?! Talán jogot?

„Szocha!”

Igazságot tán?

„Shoa!”

Törvényt?

„Schochá!”

Hát mit, ebadta czudarja?!

Alkotmányod, függetlenséged,

szabadságod nem volt „soha”. Nem is lesz „soha.”

Paritás kéne bitang magyar?! „Soh'sem” volt, „soh'sem” lesz!

Mit morogsz, mit rugdalódzol szegény magyar nemzet?

Pénzed, vagyonod „soh'sem” volt; „soh'sem” lesz.

Beesületed és tisztességed nem volt „soha” s nem is lesz „soha.”

Punktum.

Vége van.

Nem alkudunk.

Elég volt már a fészkelődésből. Nemzet nem voltál „soha”; csak néptörzs.

Nem is leszel „soha” nemzet, csak „népfaj.”

Legyen vége az ugrádozásnak.

Mit ábrándozol? Mit képzeled?

Akaratod nem volt „soha”, s nem is lesz „soha.”

Igy beszélnek velünk magyar testvéreim! Igy bizony.

„S mi mégis lánczot hordunk?!”

Nem folytatom Öt.

A mi hadállásunkba bejöhét a magyar király, — nem úgy, mint Imre király, bottal, bot nélkül is, — nem emelünk kardot ellene.

Mert a magyar király fenkölt személye magyar ember előtt szent és sérthetetlen.

Az volt mindég és lesz is mindég.

Királya ellen a magyar nemzet még csak nem is zugolódik.

De látni akarjuk Öt. Látni szeretnénk Öt. Szeretni akarjuk Öt. Dicsőíteni. Magasztalni.

Még a királyhűségünket is irigylik tőlünk.

Megtagadják tőlünk a királyt. Hogy megtagadhassák tőlünk a királyhűséget.

S mindezt csakis ennek a szerencsétlen szállóigének köszönhetjük.

És ne gyűlöljük őket, kik ennyire meggyalázzák a magyar nemzetet?!

Nyugalom magyarok! Várjunk. Legyünk türelmesek.

Majd megválnak, ki az a „soha”, mi az a „soha”!

Élő nemzet vagyunk. Ha tessék „ősohaéknak”, ha nem.

Mi szerves egészet képezünk. Összetartunk. Összeforrtunk. A hazaszeretet izzó tüzeben kovácsolták e köteléket.

Szeretném látni, ki tépi ezt szét?!

Senki. „Soha”!

Egy „ezredéves szenvedés” nem „kér” — de követel!

Dr. Török Mór.

TÁRCZA.

A lelkiismeret.

(A „Barsi Hírlap” eredeti tárczája.)

Írta: Bározi László.

Szomorú telünk volt. Hej! pedig de epedve vártuk azt a havat s nem volt oly nap, melyen vagy háromszor meg ne néztük volna a minden ízében szép szánkót s Juliska hugunk ugyancsak kitett magáért a két pej csörgős nyakravalója himzésében. De a hó csak nem jött, egyformán rossz, sáros volt köröttünk a világ s mi, — mint az elkárhozottak, — napról-napra a szobát őriztük. Huh, de unalmas esték szakadtak ránk! Már a tollat fosztó öreg-nénék rémmeséi sem hatottak meg s mintha már idegeink is eltompultak volna: minden iránt közömbösekké lettünk. S minél fásultabbak lettünk a valóság iránt, annál mélyebb gyökeret vert bennünk az a tudat, hogy képzeletünk segítségével vagyunk csak képesek fölmelegíteni lelkünket. Így aztán kétszer annyit hallgattunk, mint beszélünk.

Egy este a megszokott esendbe merülve bámultunk a szobánkat megvilágító kályha tüzebe s valószínű, hogy ahányan voltunk, annyifelé ragadtak képzeletünk szárnyai. Valami szokatlan zajra minden szem az ajtó felé irányult. És a tekintetek egy gondolatnak voltak kifejezői:

— Ugyan ki jöhet most hozzánk? . . .

Különös vendégünk érkezett. Ősz, öreg ember, tépott ruhában, törődött testtel. De

a szemeinek járása elütt megjelenségétől. Azok az élénk szemmozdulatok, az a vörös arez mintha azt suttogták volna: „Vigyázzatok békés lakói e háznak, ez egy álarozos tolvaj! . . .” És ebbeli hitünkben mintha meg akarna erősíteni az idegen: nehéz széket tol az ajtó elé s visszafajtvá, szinte suttogva kérde tőlünk:

— Ugy-e itt nem talál meg?

Atyánk, felelet helyett, kérde tőle:

— De kicsoda maga?

— Azt kérdezze inkább jó uram, ki voltam! — feleli az öreg, s már a második székel torlaszolja el az ajtót. S a mint igazgatja, tologatja a két széket, olyan hangon, mintha sírból beszélne, vonja magára figyelmünket.

— Így! . . . Ide nem jöhet be . . .

De hiszen ő az oka . . . Mondtam, hogy fusson a kerek alá? . . . A vonat nem tréfál! . . . De . . . de . . . én vagyok a hibá! . . . Istenem! Milyen véres volt! Hogyan összetörte! . . . És azt kiáltotta utóljára: „fogjátok meg!” . . . rám kiáltotta! . . . Nem, nem, nem . . . A vonatot kellett volna megfogni! . . . Az a vonat . . .

Az öreg elhallgatott . . . Rémesen forgatta szemét s mintha hallgatódzott volna. Ujra megszólalt:

— Nem . . . nem jön . . . A vonat összetörte . . .

Láttuk ebből a beszédből, hogy őrült áll előttünk, ki láthatatlan üldözője elől menekül.

Igyekedtünk őt megnyugtatni. Szépen,

behizelgőn „bácsi”-nak szólítottuk, elmondtuk neki vagy tizszer, hogy mi őt nem hagyjuk bántani, sőt még több széket rakunk az ajtó elé, csak üljön le és pihenjen egy kicsit. Látszólag mintha megnyugodott volna. A kályha melletti sarokba huzódott s hirtelen sírni kezdett. De nem volt ez sírás! . . . Valami vad elkeseredésnek a kitörése, valami mélységes bánat, iszonyu kín érzésének kifejezése volt ez a lelketrázó zokogás . . . A zokogó ember lecsendesült. Bánatteli lelke ott ült két, tört fényű szemében, majd esengve nézett ránk, mintha azért könyörögne, hogy azt a láthatatlant ne engedjük be . . . Lágyan, csendesesen beszélni kezdett . . .

. . . Nem haragszanak ugy-e erre az öreg emberre, aki ide betolakodott? Nem tehetek róla . . . Ide kergetett . . . Valamikor régen én is szívesen adtam szállást, pihenőt a vándornak . . . Csak aztán az ne történt volna? . . . Istenem! . . . Maguk még nem tudják mi történt? . . . Elmondom . . . Hiszen ide nem jöhet be . . .

— Nagyon régen, vagy mintha csak tegnap történt volna . . . Berek községben laktam. Apám szép birtokát pénzzé téve, állatkereskedésre adtam fejem . . . Eleinte jól jövedelmezett ez, s azt hittem, áldás lesz apám megtagadott mesterségén . . .

Összejártam hazánk minden nagy városát, s mindenünnen duzzadt tárczával jöttem haza . . . De toljunk még egy széket az ajtóhoz . . . Így ni . . . Ezt csendesesen mondom, mert hátha ott kün hallgatódik . . . Egyszer igen jó vásárt csi-

Krónika.

Indítvány a bars megyei kaszinóban.

Jobbán választottam volna meg a címet, ha azt írom vala, hogy „egy vádindítvány a bars megyei kaszinó választmányára ellen.” Elmondom először az előzményeket. Midőn nem rég a koalíciós pártok többségre kerültek, az ország, értsd „Magyarország”, legtöbb társasköre, körülbelül 80%, megbotránkozott a magyar sajtó azon része felett, mely a koalíciós pártok hazafias, önzetlen viselkedését állandóan gúnyolta és egyáltalában a nemzeti ellentállást lekicsinyelte. E megbotránkozásnak az lőn következménye, hogy a társaskörök megvonták e lapoktól a további anyagi támogatást. Így cselekedett a Bars megyei Kaszinó is. És ezt akkor mindannyian helyesléssel, sőt megelégedéssel vették tudomásul. Tehát merő önkényes magyarázat ebből azt következtetni, hogy Magyarország társasköreinek 80%-a a gondolat- és véleményszabadság ellen lépett volna fel. Pedig az indítvány, melyről szó vagyon, ilyenféle következtetést von le és egyenesen a gondolat- és véleményszabadság védelmére kéri a választmányt, hogy a Kaszinó részére ismét rendelje meg a „Magyar Nemzet”, „Az Ujság”, a „Pester Lloyd” stb. lapokat. No hát én alig hiszem, hogy akik aláírták az indítványt, az indítvány teljes szövegét elolvasták volna. Mert az indítványnak ez a legerősebb érve merően légből kapott ráfogás. A többi része meg egyszerűen naiv. Más kifejezést nem találok rá. Merthogy egy magyar társaskörűg bíráljon, hogy a „Pester Lloyd” „ma is még — sajnos — a legjobban szerkesztett lap Magyarországon” — nos, ha a jóhiszeműséghez a kétségnek árnyéka sem férhet, mi másilyen bírálat ez, mint mondám, végtelen naiv? Nekem semmi közöm hozzá, miként dönt a Kaszinó választmánya, sőt egyáltalában nem minősítem hazafiatlanságnak, ha az indítványnak helyt is ad a választmány. Azonban az ilyen indokolás ellen kötelességem volt tiltakozni. Egyébként én a Bars megyei Kaszinó választmányától sohasem féltettem és soha nem is félttem a „gondolat- és véleményszabadságot”, ellenben igenis félttem a „Pester Lloyd”-tól, „Az Ujság”-tól és a „Magyar Nemzet”-től. És egyáltalában nem tudom megérteni, mi köze a műveltségnek és a szórakozásnak ezekhez a lapokhoz. Ha magyar ember

bosszankodni akar azon, hogy a nemzet saját kebelében mikép gyalázzák a nemzeti eszméért folyó nehéz küzdelmet, akkor csak olvassa ezeket a kevésbé kívánatos lapokat. Nekem csepp kedvem sines bosszankodni.

Az iparosok és kereskedők érdekében.

A tekintélyek korát éljük. Ma ép úgy, mint ezelőtt, a mióta csak emberek léteznek a világon. Ez a mi állatias gyarlóságunkhoz tartozik. Különbösen angyalok volnánk. A mi azonban egyikünk sem szeretne lenni. Mert mindjárt a túlvilágra gondolunk. Az örök életre, melytől annyira félünk, hogy aki oda kerül közülünk, azt még meg is siratjuk. Elég az hozzá, hogy az én mélyen tisztelt iparos és kereskedő hűveim, szerintem: barátaim, erről az imént odavetett életigazságról kissé megfélekedtek. Azt kívánják tőlem, hogy pártoljam őket. Irják valamit az érdekükben. Szellőztessék sérelmeiket. Harezolják érettségüket valamit végre, a minék eredménye is legyen. Mert mit ér az, hogy az ipar és kereskedelem általános nagy jelentőségével foglalkozunk, ha a konkrét esetekben mindig ellenkezője történik mégis annak, a mi az ipar és kereskedelem fellendülését elősegíthetné. Üres szalmacséplés, ha általános elméleti szempontból foglalkozunk vele folytonosan és soha semmit nem eslekszünk akként, hogy az egyes esetekben valóság legyen az elmélet. Az én tisztelt barátainak tökéletesen igazuk van és egészen jogos s indokolt, hogy el vannak keseredve. De mit tehetek én róla, ha emberekkel van dolgom, a kik előtt esekélységem nem imponál. Hiába szidok én minnistert, ha kell főispánt, ha kell akárkit is a világon, mikor azok (pardon! Ők) csak a a markukba nevetnek. És szólnak aképen: „Hát még mi a fene kéne. Még csak az kellene, hogy ez a . . . . diktáljon itt nekem. Csak azért is nem lesz úgy. És ha mindjárt a feje tetejére áll is.” Igen derék, jóra való tisztelt barátaim! Hogy velem, avagy rólam ezek a tekintélyes urak így beszélnek, higgyék el nekem, cseppet sem fáj. De azt már sehogysem tudom némelyiküknek megbocsátani, hogy ennek a hetykékedésnek ép ők isszák meg legtöbbszór a levét. Ahelyett, hogy ezeket a némelyiküket a tisztességes közvélemény amúgy érdemük szerint deresre huzná. Mert ime, vegyük csak a következő példát. Te-

gyük fel, hogy Bars megye közbeesülésnek örvendő alispánja két-vagy három zászló rendelkezésével bizza meg egyik alantassabb közegét. A mi, csak úgy véletlenül említett atyafink, tegyük fel, felkeresi egyik helybeli iparos barátomat. Most ez a barátom módfelett megőrül. Mert mikor rendelkeznek meg nála egyszerre két zászlót? Talán tíz évben egyszer. Bizony lehet is oka megőrülni. Elvégre tíz korona, vagy 8, vagy 6 korona kereset egy ily kis helyen nem megvetendő dolog. De tegyük fel, hogy az alispán egyik jelzett alantass közegé maga sem veti meg a tisztességes kereskedőt, vagy iparost megillető hasznót. Tegyük fel, hogy mialatt az én tisztelt barátom képzeletében oly gyönyörűen fest az a néhány korona haszon, az alispán alantass közegé máris nyíltan osztozkodni akar vele. Nos mi lesz akkor?! Nemde az, hogy úgy magában még az alispánt is a hetedik pokolba fogja kivánni az én tisztelt barátom. Pedig az alispán csak nem tehet róla. S többet mondok, el sem hiszi az alispán, ha panasza meg hozzá az én barátom. Én is így vagyok vele. Hasztalan fogok én konkrét esetekkel előhozakodni. Nincs tekintélyem. Dacára annak, hogy az alispánnak ez a csak úgy példakép említett egyik alantass közegé érdemelné meg, hogy megvesszőzzék a talpát, neki előre latalatlag semmi baja sem lesz. Legfeljebb nekem lehet kellemetlenségem belőle. Én ugyan az ilyen kellemetlenségektől nem ijedek meg, ha még annyi lenne is, de mégis csak jobb szeretném, ha az ellenkezője történék. Mindamellett megígérem ezennel, hogy kérésüknek meg fogok felelni és leszek olyan bátor hetenkint egy-egy konkrét esettel magamnak kellemetlenségeket szerezni. Helyes?!

Kidobolták.

Nem is tudom, szombaton kezdtek-e már, vagy már előbb. Tény azonban, hogy egész létem dobolták. Miszerint adatik mindenkinek tudtára, hogy az várost szerdán este ki fogják világitani; mindenkinek ablakában gyuljanak meg hát a mécsek. Mert Kazy Jánost kell most Aranyosmarót városának ünnepelni. Beszűlet-zavamat adhatom, hogy a legnagyobb elismeréssel adózom Kazy Jánosnak utóbbi időben tanúsított érdemeiért. Semmiféle előítélettel sem lehet tehát engem meggyanusítani. Merek tehát elfogulatlan-

A téli kabát.

Ahoz a csekélyke fizetéshez képest, a melyet minden hó utolsó napján egyenlő havi részletekben hozott haza Lőrincz János, mint fukaron javadalmazott hivatalnok a fő- és székvárosnak, elég tisztességesen osztotta be jövedelmét a fiatal pár. Arra persze, hogy bármily irányban is néni luxust fejtsenek ki, gondolni se lehetett. Szerény lakás, a legegyszerűbb étkezés és lehető nagy megtakarítás a ruházkozásban; főleg amióta egy apró, aranyos babát is helyezett el a boldog pár fészkebe ezelőtt hat esztendővel a gólya.

Lőrincz Jánosnak csak olyankor fájt meg a feje, mikor magának vagy a feleségének kellett új öltönyt vennie. A részletvásárlásnak nem volt hive, csak készpénz ellenében vásárolt, mert helyes csapáson járt ez az emeletre, hogy a részletvásárlás hova hamarabb az uzsorások karjaiba veti az emberfiát.

Lőrinczné már a múlt télen megeselekedte azt, hogy csak este bujt ki a házból, mert öt év előtt vásárolt kabátjának már olyan antediluvianus ábrázata volt, s az olesó fekete posztó már úgy megzöldült, hogy minden angyali jósa mellett, Erzsikében is volt annyi asszonyi hiúság, hogy ilyen ruhadarabbal nem igen óhajtott napvilágos, sőt felhőkkel borított nappalon se hivalkodni.

Az urától egy szóval se kért új téli kabátot, mert jól tudta: ha volna szegénynek, maga ajánlaná föl az erre való pénzt. Hát egyszerűen nem bujt ki a ház-

náltam . . . Megelégedetten utaztam hazafelé s már a mi viczinálisunkra kellett volna jegyet váltanom . . . Pénzem nincs meg! . . . Kutatom, keresem . . . de nincs. Vagyonom javát ellopták. De nem estem kétségbe, majd megsegít az Isten. Berek falu még messze volt . . . A vasuti pénztárhoz rösteltem kölcsönért fordulni. Nem messze tőlem egy öreg hordár szundikált a padon, 26-os szám volt a mellén. Főlkeltettem. Elmondtam neki is nagy bajomat. Megkönyörült rajtam: 30 krajczárt adott kölcsön. Zálogba akartam hagyni nála a gyűrűmet. Nem fogadta el. Elkértem a címét. Egy kis czédulára írta. Szerencsésen haza értem. A nagy csapás, mely az uton ért, elfeledtette velem a 26-os hordárt. A címe is elveszett. Egy alkalommal ismét arra vitt utam. Az uton erős fogadást tettem, hogy a kölcsönt duplán visszatérítem, vagy még többet is adok. Vonatunk már berobogott az állomásra, én kezembem szorongattam adósságom, s kezemem hitelezőmet, a 26-ost. Észrevettem. Izzadva, görnyedten nagy terhet cipelt egy ur után. Valami mélyszéges öngyűlölet fogott el . . . Vádoltam önmagamat. Hát ennek a nyomoruságos életű embernek tudtam én ennyi ideig tartozni? . . . S egyszerre, mint a tolvaj, félni kezdtem ettől az embertől. Nem mertem hozzá-menni . . . Tovább utaztam — betegen. A lelkem fájt; furdalt a lelkiismeret.

Ismét az állomásra kerültem. Kevés időm volt. Végig rohantam az állomás minden termén, kikutattam minden zugot, de a 26-ost nem találtam. Vonatom indu-

lását jelezték. Amint be akarok szállni, meglátom hitelezőmet. Rongyosan, tépetten, összetört testtel egy oszlopnak támaszkodott és bámulta a beszállókat. Rákiáltottam. És ő fölismert . . . rohant a mozgó vonat után, s mint aki elvesztette esztét, ordított, „tolvaj”-t kiabált . . . De én megértettem . . . Elkábulva estem ülőhelyemre . . . Vészfűttyök riasztottak fel. És amint kinéztek, kocsink kerekei alól egy összeronesolt embert huztak ki . . . véres volt . . . csupa vér . . . csak a mellén, a 26-os szám volt fényes, tiszta . . . Jaj! Istenem . . . Nem látták? . . . Nagyon sötét van itt . . .

Az örült ismét zokogásban tört ki, majd elesendesült s mereven maga elé bámulva, valamit mormogott. Étellel kínáltuk meg. Nem fogadta el. A világos szoba meglepte őt. Minden rést, ablakot jól megnézett, vizsgált s erősítette, hogy az a láthatatlan megint közelében van.

Váratlanul szeméi egy pontra meredtek . . . Irtozatos volt az arca. Reszketve, hátrafelé menve, közelgett az ajtó felé . . . egy mozdulattal ellődította a székeket, kitérte az ajtót s vad erővel rohant ki a sötét éjbe. Kinnt is hallottuk még távoli kiáltását:

— „Bennt van!”

Nagy megindulásunk esillapultával kutatni kezdtünk az örültet annyira megrémítő dolog után. Nem kellett sokat keresnünk . . . A fali naptáron hatalmas nagyságban ott éktelenkedett a 26-os szám.

sággal dicselkedni. Ennélfogva egyszerűen komikusnak nyilvánítom a kivilágítás rendezését. Indokolnom felesleges. Hivatkozom azokra, akik a dobolásokat hallották. Ha mindannyian nem mosolyogtak, — de korántsem a doboson, — akkor Tóninak hívjanak. Pedig inkább akármilyen legyek mint „Tóni“.

Nem aforizmák.

A megyefőnök installációja.

Trará, rará, bum-bum-bum!!
Mélyen tisztelt Publikum!!
Mindenki csak engem vár,
Itt vagyok, megjöttem már.
Halló! Vándor itt megállj.
Itt van a bűvész király.
Hasbeszélő ámitó,
Szemfényvesztő, csábitó.
Csaló, svindler, naplopó,
Olcso pénzen látható.
Ide jertek ide hát
Látni a komédiát.

Szenzációs újdonság! Barsvármegyében először és soha többé. Előképek bengáli fény mellett. Némajátékok hangos kitérősekben. Páratlan farsangi látványosságok.

Aranysmaróton 1906. január hó .-án.

Bűvész, szemfényvesztő, hasbeszélő, jongleur, díjbirkózó, imitátor, recitátor, farkir és harlekin (mutatványok). Fregoli, a világ első átváltozó művésze. Papakosza, a betörők királya. Egy személyben mind, mind én vagyok. Jelmezem testhez simuló tarka ruha, fekete félarczczal, rövid fakarddal. Bárdolatlan, gyáva és fufangos szerepköreimben eddig utólréhetetlen vagyok.

Programmom:

1. „Egy modern megyefőnök diszes bevonulása.“ Humoros jelenet, népség, katonaság bevonásával. Záptojás korzó eredeti záptojásokkal.
2. „Betörés a vármegye-házára.“ Szenzációs pecsét- és zártörés világos nappal, karhatalmi asszisztenciával. Páratlan mutatvány. Felülmulja Papakosza, a betörők királyának művészetét.
3. „A megyefőnök ünnepélyes fogadtatása.“ A cs. és kir. installáló bizottsági tagok hódoló üdvözlővallgása. Humoros látványosság görög tűzzel és Gotterhaltéval.
4. „Eskütétel.“ Borzalmas magánjele-

net. Hazaárulók bemutatása és megörökítése.

5. „A megyei tisztviselők erőszakos eltávolítása.“ Akrobata mutatványok darabantok támogatásával.

6. „Óriási harakiri.“ Iszonyu véres látvány. Az ellenálló megyei tisztviselők egy pillantásomra metszik fel hasukat.

7. „Paszulykáló.“ Indus harezjáték. A résztvevő installáló bizottsági tagok féllábon körben keringenek és tiszteletemre a végkimerülésig fagott- és okarina hangokat hallatnak.

8. „A debreczeni adminisztrátor esodás megoperálása.“ Nagyon tanulságos történet a vármegyék legujabb életéből.

9. „Kristó gonosz szelleme, vagy a felzabadt Belzebub rémtettei.“

10. „A meghiusult merénylet.“ Komikus visszavonulás. Néma jelenet szuronyerdővel. Ujabb záptojás korzó. Stb., stb.

Nagyérdemű közönség!

Változatos műsoromból látható, mily élvezetes szórakozást akarok nyújtani. Igen változatos multra hivatkozhatom. Én voltam a híres amerikai üzér, a humbug király Barnum Phynge Tayler. Én mutogattam Washington dajkjáját, a ki arról volt nevezetes, hogy 169 éves volt, midőn 90 éves korában meghalt. Rosszul sikerült külföldi vállalataim hazakényszerítettek. A Barnum cégnek, melynek egykor tulajdonosa voltam, magyarországi körútján szerződött tagjaként szerepeltem. Uj alakban jelentem meg. Steiner Armin, név alatt mint Mister Thomson óriási sikereket arattam. Az én koponyám bizonyult a világon legerősebbnek. Ezen kemény koponyának köszönhetem egész karrieremet. Voltam bukott patikus, anyakönyvi felügyelő s ma ismét humbugkirály vagyok s mint a „Fejérvári & Comp.“ bohém és artista cégnek ügynöke ejtem ámulatba a világot szemfényvesztő mutatványaimmal.

Művészetünk felülmulhatlanságát igazolják a többi között a nagymesterünkhöz címzett alábbi elismerő oklevelek.

„Fejérvári & Comp. bohém és artista cégnek, Budapesten. Ma mutatta be városunkban iskolájuknak felülmulhatlan tanítványa, Szabó Mihály ur, a bűvész, szemfényvesztés és ámitás nagy művészetének minden változatát. Különös tetszést aratott az akadályverseny a szelaknai uton, a záptojás-korzó és a szenzációs eskütétel stb. Oly osztatlan elismerésben részesült, hogy

méltán sajnáljuk, hogy ezen élvezetes látványosságban csak egy napig volt részünk. Hiszszük azonban, hogy a siker, melyet nálunk aratott, állandó vezéresillaga marad. Selmezbányai ak. ifjuság.“

„Fejérvári & Comp. bohém és artista cégnek, Budapest. Balassagyarmat közönsége igaz hódolatának ad kifejezést Bereh-told tanítványuk páratlan művésze felett. Tanítványuk a koplalásban felülmulja Succé, a zártörésben Pupakosztát, az átváltozásban Fregolit, a szemfényvesztésben Boskót. Sajnáljuk, hogy nem tudunk annyi záptojást liferálni, a mennyire a kaczagtató látványosságához szükség volt. E hiányt azonban elismerésével pótolja Balassagyarmat.“

Nem csalás, nem ámitás tehát, hanem a tiszta valóság, amit mondok. A nyomor és szenvedés mai napjaiban mi vagyunk az általános derültségnek, a vidám mókának ugyszólván nélkülözhetlen tényezői. Használják fel tehát a kedvező alkalmat. Aranysmarót oly jelentéktelen provinciális város, hogy ily nagyszabású előadásra vajmi ritkán van kilátás.

A helyi árak igen mérsékelték. Az első hely ára: Hazaárulás és a haladó párt propagálása. A második hely már sokkal olcsóbb. Lemondás minden nemzeti törekvéstől. A harmadik hely ára pláne bagatell. Itt ülhetnek mindazok, akik előadásomat tapssal és tetszéssel kísérik. Népség és katonaság ingyen.

Előjegyzéseket szívesen elfogad a vármegyházán elhelyezett ajtó, ablak és kályha nélküli titkári hivatal.

A nagyérdemű közönség minél tömegebb támogatását kéri

Sényi Sémdech Kálmán

bűvészkirály, a szemfényvesztés felülmulhatlan mestere.

H i r e k.

Változás szerkesztőségünkben. Felelős szerkesztőnk Dr. Gyikos Mihály helybeli ügyvéd irodáját Losoncra helyezvén át, legnagyobb sajnálatunkra megváltik lapunktól is és így lapunk felelős szerkesztését ismét Dr. Török Mór látja el. Dr. Gyikos Mihálytól azonban nem bucsuzunk, mert ígéretét bírjuk, hogy nagyrabecsült szellemi támogatását a jövőben sem vonja meg tőlünk.

ből, csak este és akkor is a fogyatékosan világított utcázakon szedett magába friss levegőt.

Valami külön munkát végzett Lőrincz János az egyik tanácsos ur részére, amiért 100 korona jutalomban részesült.

Ragyogó ábrázattal rontott be a decemberi zuzmarás napon.

— Föld, föld, asszony, föld!

— Mi történt Sárkám?

Csillogó szemekkel számlálta az ebédhez terített asztalra az öt darab husz koronást.

— Ennyit fizetett Szirá tanácsos ur azért a munkáért, amit az ősszel végeztem számára.

Örömtűz gyult ki Erzsike szemében is. Összecsapta a kezét.

— Mennyi pénz egy határon.

— Elég helye is van ennek fiacskám.

Kivett a zsebéből egy szeletke papírt, amelyről tételeket és később nagyobb rubrikákat olvasott. Szén, fa, kávé, cukor, meleg ruhácskák a gyermek számára, téli cipők mind a hármuknak stb. stb.

Summa summárom 60 korona. Marad 40 korona. Ebből pedig egy télikabátot veszünk az én drága Erzsikémnek.

Na hát akkora örömet még nem látott valaki, mint a szép asszonyké volt. Végre tulthet azon a rettenetes ódivatu, keshedt zöld kabátban. 40 koronáért, gyönyörű téli kabátokat látott a Kerepesi-uton.

Elhatározták, hogy ebéd után azonnal elindulnak kabát vásárló utjukra. Mert

idő kell ahhoz, hogy az ember egy ilyen értékes ruhadarabot megvásároljon.

Eppen tíz üzletben voltak már, amikor abban állapodtak meg, hogy a legelsőt veszik meg és visszafordultak az első üzlet felé, amely a Kerepesi-ut legelején van.

A Nagydíófa-utczánál Erzsike egy volt iskolatársának fiacskájával találkozott, akivel mostanig fenntartotta ugyan a barátságát, de csak nagyon ritkán jöttek össze és körülbelül másfél év óta nem találkoztak.

A fiúcska köszöntött rájuk, mert Erzsike nagy boldogságában meg se látta volna az apró fiúcskát.

— Hogy van a mama? Mit csinál.

— O, édes néném, a mama nagyon beteg s az apuska úgy sir; azt mondja, hogy tán sohase gyógyul meg.

— Hol laktok most?

— Itt a Nagydíófa utczán, jobbra a harmadik ház.

Nézzük meg egy percze, szóljt férjéhez a jószívű asszonyka.

János nem mondott ellent és kis váltatva már benyitottak abba a piezi udvari szobába, amely a ház legvégén volt.

Ugy a fogyatékos butorzat, mint a lakás parányi volta az első tekintetre elárulta a siralmasan nagy nyomort, amelyben a kis család sinylődött.

A kórágynon fekvő, halálának érett asszony kétségbeesve panasolta el, hogy mi-féle csapások szakadtak rájuk ama másfél év óta, hogy nem találkoztak. Az ura hosszú ideig tartott betegsége folytán elvesztette

állását és csak most új évtől foglalhatja azt a meglehetősen jónak ígérkező hivatal, amelyet végre sikerült elnyernie. De az még több mint két hét. Egy fillér sincs a háznál. A gyermekek majd hogy éhen ne vesznek, mert már sehol sem akarnak hi-telezn.

A beteg szakadozott hangon tördelte az ő kétségbeesett panaszait.

Abban a szempárban, amelyben eddig a boldogság az öröm ragyogott, két könnyesepp jelent meg; ezt a könyben uszó két szemét rávetette az urára. Valamit kérdezett tőle, Lőrincz János megértette és egy pillantással felelt a feleségének.

— Nézd csak, édes, fordult Erzsike az ő nagy beteg barátnőjéhez; nekünk van most fölösleges negyven koronánk, ha ezzel tán könnyíthetnék zavarotkon . .

Hát azt nem lehet leírni, hogyan fogadta ez a sirszélén álló beteg ezt az életmentő ajánlatot. Mintha minden szenvedésétől megváltották volna. Sirt, hálálkodott és végre ujongott a koplaló, didergő magzatjai nevében.

— Köszönöm; rebegte Erzsike, mikor végre újra az utczán volt az urával.

— Én is neked ezt a nagylelkű önmegtagadást. Mert most már nem vehetünk neked téli kabátot.

— Baj is az! Hordom a régit és ennyi az egész.

És hordta büszkén, boldogan azt az ócska télikabátot.

Kövér Ilma

Jubiláló lap. „Érsekujvár és Vidéke” című Érsekujvárott megjelenő lapjárunk f. évben kezdte meg 25-ik évfolyamát, mely alkalommal politikai lappá változott át. A megjelent első szám arról tanuskodik, hogy a függetlenségi párt elveit vallja. Szívvel gratulálunk.

Lemondott törvényhatósági bizottsági tag. Miként illetékes helyről értesülünk, Dr. Hámos Péter kir. tanfelügyelő a törvényhatósági bizottsági tagságáról a napokban lemondott. Eszerint választásra van kilátás.

Mire esküdtek hajdan a főispánok? A „Nyitramegyei Ellenőr”-ben olvassuk a következő igen érdekes régi szövegű eskümintát, melyet az új megyefőnököknek szíves figyelmükbe ajánljuk: „En N. Nitra Vármegyének Fő Ispanya Eszközök az elő Istenre, Attya, Fiu, 's Szent Lélek és tellyes Szentháromság egy bizonyon Istenre, hogy minden én előttem való póreseknek és mindennemű dologban valami az én tisztemhez és hivatalomhoz illendő léssen gazdag és szegény személy válogatás nélkül, gyűlölséget, szeretettet, kedvezést, félelmet, keremést és adománt hátra vetvén valamit Isten Törvénye és Igazsága szerint valónak itilik lenni eselekszem és Executiót teszok, az Nemes Szabadságnak megtartója és ez Vármegyének mindenben oltalmazója leszek. Isten engem úgy segélyen. Amen.”

Az alispán és főjegyző le akarnak mondani. Megdöbbenve vesszük a komoly hírt, hogy Simonyi Béla vármegyei alispán és Mailáth István vármegyei főjegyző le akarnak mondani hivatalaikról. Semmikép sem tudunk a gondlattal megbarátkozni, hogy vármegyénknek e két hivatott vezére ép a legválságosabb időkben távozzék arról a helyről, hova őket a vármegye közönségének egyhangú bizalma állította még abban az időben, midőn talán kevésbé tehetségesebb, kevésbé erősebb, kevésbé hazafias személyek is elláthatták volna a megye vezető szerepét. Nem tételezzük fel és nem hisszük el, hogy egy Simonyi Béla és egy Mailáth István kitérjenek a végrehajtó hatalmat képviselő kormány ellen vívott mai küzdelem elől és hogy ezen küzdelemünkben magunkra hagyjanak. Es hogy esetleg kitegyék a vármegyét az amugy is bő izgalmon felül, — a választás újabb izgalmainak. Mert, hogy ma egy esetleges alispán vagy főjegyző választás szokatlan nagy izgalmat idézhetne elő, az kétségtelen. Pedig ma egyáltalában nincs arra szüksége a megyének, hogy a közönségnél tapasztalt oly gyönyörű összhangot, az esetleges személyi pártoskodás vizsgálja dulja fel. Kérjük a vármegye közönségének jól felfogott érdekében Simonyi Béla alispánt és Mailáth István főjegyzőt, hogy amíg a közélet hullámai le nem csillapulnak, hivatott helyükről, állásukról ne távozzanak. De a vármegye közönségéhez is volna kérelmünk. Mindegyikünk teljesen át van hatva azon tudattól, hogy Barsvármegye törvényhatóságának a saját maga által megjelölt utól eltérnie nem szabad és hogy tehát a törvényhatóság minden egyes tagjának hazafias kötelessége minden tőle telhetőt elkövetni, hogy a kitűzött cél valóban diadalt is arasson. A vármegye közönsége kérje és ha szükséges lenne: követelje is, hogy a mostani nehéz napokban kipróbált vezetők a vezetést ki ne bocsássák kezeikből. Ha pedig már sehogysem volna lehetséges, hogy Simonyi Béla alispánt és Mailáth István főjegyzőt maradásra bírjuk, amit azonban elhinni nem akarunk, úgy hazafias kötelessége a vármegye közönségének gondoskodni arról, hogy olyan személyek vegyék át a vármegye vezérletét, a kikhez nem csupán a választók többségének van bizalma, hanem a vármegye egész közönségének. Isten óvja meg ettől vármegyénket, hogy ma személyi hiúságból, vagy önző érdekekből pártokra szakadva, egymással marakodjunk. Egy zászló harcossáivá szegődünk. A zászlóra tekintünk, midőn a küzdelemben indulunk. Ha tekintetünket a zászlóról soha le nem vesszük,

ugy nem lehet kétség benne, hogy sűrű sorainkban hiúság és anyagi érdek rést nem fog ütni sohasem. — Feladatunk körén kívül esik, hogy a nem remélt alispán és főjegyző választás esetére az utódok személyének megnevezésével foglalkozzunk, de mert ép arra az álláspontra helyezkedtünk, hogy egy esetleges választás esetén sem szabad az összhangnak megzavarva lenni, nem térhetünk ki az elől, hogy meg ne nevezzük Dr. Rudnyánszky Tituszt, az aranyosmaróti járás főszolgabíróját, és Bodó János vármegyei tb. főjegyzőt, mint olyanokat, a kikhez vármegye közönségének kétségkívül bizalmának kell lenni, mert ők már eddig is tevékeny részt vettek abban a nemes, hazafias küzdelemben, mely vármegyénknek eddig is már sok dicsőséget szerzett. Ne a stréberség legyen a vármegye közönségének elhatározásában döntő, hanem a vármegye igaz érdeke, mely azt követeli, hogy olyan emberek álljanak a vármegye élén, kik munkásságuk által érdemeket szereztek arra, hogy a vármegye kitüntetett bizalmában részesüljenek. Megelégedésünkre szolgál, hogy azok nevét vesszük jogos kombinációba, a kiket ez a vármegye általános közvéleménye nevezett meg és így hazafias megnyugvással nézhetünk a jövő elé. Annál is inkább, mert a közvéleménynek ily irányban való megnyilvánulása kétségtelen záloga annak, hogy vármegyénk a legsúlyosabb megpróbáltatások közepette is hű marad hagyományos elvéhez: önzetlenül szolgálja a hazát. A magyarok Istene segítse vármegyénket.

Farsang. Megkezdődött a farsang. Örömmel tapasztaljuk, hogy vidékünkön a nép között a rendes farsang van még meg. Az uri osztály azonban az idén nem igen fog farsangozni. Ezt is örömmel tapasztaljuk, mert ez annak a jele, hogy az intelligens elem a mai politikai viszonyok mellett nem gondol mulatságokra. Mert most bizony az intelligens osztálynak nem mutatni kell, de erőlyesen és kitaróan küzdeni a magyar nemzeti eszme diadala érdekében. Ontudatunkat el ne vesszitsük egy pillanatra sem. Majd ha a zászlót győzelemre vittük, majd akkor farsangozunk. Az lesz csak az igazi farsang: a magyar nemzeti eszme farsangja.

A pénzügyigazgatóság áthelyezése. Aranyosmarót közönségét bizonyára közelről érdekli, hogy mikor költözködik Aranyosmarótra a pénzügyigazgatóság. Úgy értesülünk, hogy márcziusban jön előbb a számvevőség és csak május hóban a hivatal többi része. A lakásokra nézve már történt némi intézkedés.

Pletykának bizonyult pletyka. Mult heti számunkban „Pletyka” címmel közölt hírnk igaz örömeinkre a legvalódiabb pletykának bizonyult és ezt annál szívesebben igazoljuk, mert már eleve is a leg-határozottabban kételkedtünk a hír tartalmában. Az ily pletykákat mindig ez a sors érje.

Kazy János bucsuja. Ma bucsuzik Kazy János volt főispán Armaróth közönségétől. A vármegyehez előtt hatalmas díszkaput emeltek tiszteletére. A várost kivilágították és hangos zenészó mellett fátylmenetet rendeztek. Délben diszlakoma volt, melyen összes tisztelői megjelentek.

Gazdasági egyesületi közgyűlés. A barsmegyei gazdasági egyesület mult évi december hó 30-án Aranyosmaróton Dombay Vilmos egyesületi elnök elnöklése alatt közgyűlést tartott.

Aranyosmarót közönségéhez. Miután látom, hogy Aranyosmarót közönsége fogékonysággal bír a nemzeti küzdelem magasatos eszméje iránt, elérkezettnek hiszem az időt arra, hogy a jelen felhívást intézzem Aranyosmarót közönségéhez. A régi bűnököt nem akarom feleleveníteni, fátyolt vetek a multra. Diszpolgárok választásairól híres Aranyosmarót község. Nos, most itt az ideje, hogy diszpolgárokat válasszunk. Mutassuk meg, hogy testestül lelkestül a nemzeti felbuzdulás mellett óhajtunk küzdeni. Válasszunk meg diszpolgá-

rainknak a koalíció vezéreit: Kossuth Ferenczet, gróf Apponyi Albertet, gróf Andrássy Gyulát, Zichy Aladárt és báró Bánffy Dezsőt. Dicsőség és megtiszteltetés volna reánk nézve, ha az ország e legkitünőbb hazafiai a város diszpolgárai közé sorozhatnók. Remélem, nem találtam süket fülekre. —k—r.

Halálozás. Dr. Ardó Sándor helybeli ügyvéd fiatal neje f. hó 6-án elhalt. 7-én temették el nagy részvét mellett. Béke hamvaira.

Megdrágult a posta. A darabant kormányának pénz kell. S mert a magyar jó fejős tehén, ha mindjárt kicsit rugdalózik is, — hát tőlünk vasalják ki a pénzt. Ujdonság: a levél postabére márcziustól kezdve 10 fillér helyett 14 fillér lesz. Köszönjük szépen. Tessék kevesebbet levelezni.

Barsvármegye országgyűlési képviselőválasztóinak száma 1906. évben. A megállapított állandó névjegyzékek szerint a lévai választókerületben 1906. évre a választók száma 4774; az aranyosmaróti választókerületben 3789; az újbányai választókerületben a választók száma 3349.

Műkedvelő gyermekelőadás Beszenyőn. Karácsonykor és folyó hó 7-én a beszenyői róm. kath. iskola növendékei tanítóik vezetése alatt felette sikerült „Pásztorjáték” előadást rendeztek. Ezt követte a „Pártütők” című vígjáték, melyet azonban a már serdültebb ifjuság játszott el. Az előadásoknak mindkét alkalommal igen szép közönsége volt, amennyiben az egész közel környék eljött. Nem is kell említeni, hogy a közönség nagyon meg volt elégedve, amit egy a szereplők, mint a rendezők megelégedéssel tapasztalhattak. A magunk részéről sem mulaszthatjuk el, hogy a nemzeti kultúra nevében, mint ennek egyik, bár szerény tényezője, köszönetünket fejezzük ki a beszenyői tanítótestület iránt eredményes fáradozásaiért.

Iparosok állami támogatása. A kereskedelemügyi minister 1899. óta az arra érdemes iparosokat gépek adományozásával támogatja. Ez idő alatt 610 iparosnak több mint 1.700.000 korona értékű gépet osztottak ki. Legutóbb a ministerium jelentéstételre hívta fel az iparfelügyelőket, vajon a gépadományozásoknak megvolt-e a kívánt eredménye. Az adományozások célja az volt, hogy a tőkével nem rendelkező kisiparosoknak ily módon termelőképessége és versenyképessége fokozódjék. A beérkezett jelentések legnagyobb részt kedvezőek, nem csupán azért, mert a legtöbb kisiparos a segély folytán nagyobbította üzemét és termelőképességét fokozta, de mert példát adott a többi iparosoknak is gépek használatára és vásárlására.

Bánatos az élete annak, kit fájdalom gyötörnek s csodálatos az, hogy 100 beteg közül 80-nak köszvénye van s ezek még most sem tudják mind, hogy hol keressék a biztos orvosságot. Nos mi megmondjuk. Hozassanak egy üveg Zoltán-féle kenőcsöt 2 koronáért, kenjék be magukat naponta csak egyszer s egy pár nap alatt hízatosan meggyógyulnak. A rendelések címzendők Zoltán-gyógytára, Bpest, Szabadság-tér.

Árkedvezmény motor hajtásához szükségelt benzine nézve. A kereskedelemügyi m. kir. minister a benzinnal dolgozó hazai kisiparosok és kisgazdák érdekében a nagyobb hazai ásványolajfinomító gyárakkal három évre terjedő hatálylyal oly megállapodást létesített, mely szerint az ásványolajfinomítógyárak azoknak a kisiparosoknak illetve gazdáknak, akik az illetékes pénzügyigazgatóságtól engedélyt nyertek adómentes benzint beszerzésére, a benzint métermázsánként 16 koronában megszabott kedvezményes árban fogják számítani. E mérsékelt ár göngyölet (vashordó) nélkül értendő, melyet a benzinevő tartozik a gyárnak rendelkezésére bocsátani. A szóban forgó megállapodás értelmében kisiparosnak azon iparos tekintetik, aki 20 munkásnál kevesebbet foglalkoztat és aki műhelyében összesen 25

lőerőnél kevesebbet foglalkoztat és aki műhelyében összesen 25 lőerőnél kevesebbet, motorikus erőt (gép erőt) használ, kiscgazdának pedig azon gazda tekintetik, aki 100 katasztrális holdnál kisebb, saját tulajdonát képező, vagy bérelt birtokon gazdálkodik. A kedvezményes áru motorbenzin beszerzésére való igényjogosultságot a kisiparosok részére az első fokú iparhatóság, a kiscgazdák részére pedig az illetékes községi előljáróság igazolja.

Az ezüst ára. Az ezüst ára, mely már a keletázsiai háború kitörése óta emelkedőben volt, az utóbbi időben oly magas fokot ért el, aminőt husz év óta legvérmesebb hívei sem reméltek. Mostani jegyzése Londonban 30 pence és nincs kizárva, hogy a tartós kereslet folytán még ezen felül is emelkedik. Oka kizárólag abban a nagy szükségletben keresendő, melyet Keletázsian főleg Chinában a háború folytán előállott költségek eredményeztek. Japánoknak és oroszoknak egyaránt ezüstben kellett mindent fizetniük s a fehér fémből, melyből Chinában, Mandzsuriában és Koreában oly nagy mennyiségek jutottak a nép közé, alig szívárgott vissza valami, úgy, hogy a most is sokfelé folyó állami munkálatokra folyton újabb részletek kelljenek.

Új h. é. vasut. Előmunkálati engedélyt nyert egy évre a Magyar északnyugati h. é. vasut r.-t. a m. kir. államvasutak Nyitra állomásától Nagyménke és Lapágyarmat községek határain át a zsitvavölgyi h. é. vasut Verebély állomásáig, esetleg innét Csiffár, Alsógyőröd és Ujbars községek határain át az államvasutak Léva állomásáig vezetendő szabványos nyomtávú gőzmozdonyu h. é. vasutvonalra.

Betörés. A kőrmöczbányai főreáliskola fizikai muzeumának földszinti helyiségeibe mult hó 22-éről 23-ára eső éjjel az utcai ablak belőrsével eddig ismeretlen tettes behatolt s ott egy csukott üvegszekrényből 2 darab mikroszkópot és 2 darab platina eszést kiemelve, az említett uton ismét eltávozott. Az ellopott tárgyak értéke 600 korona.

Hadizenet a dekorum ellen. A pápa a napokban egy rendeletet adott ki, mely nagy konsternációt keltett a kath. papság körében. Nem kevesebbet mondott ugyanis a rendeletben, mint azt, hogy eltiltja az espereseket, kanonokat a vörös zingulus, lilaszin gallér és az arany kereszt viselésétől.

Az esztergomi kanonokok egy része erre összerakta arany keresztjeit s elküldte a pápának egy arany kehelyre, egy másik része azonban nem hajlandó ilyen könnyen megválni a dekorumtól.

Törvénykezés.

Jogesetek.

A követelés lejárt a hitelezőnek csak ahhoz ad jogot, hogy követelésének kielégítését követelhesse, de nem ahhoz, hogy külön biztosítást igényelhesen vagy szerezhessen, amiért is, mert a telekkönyvi előjegyzéssel kieszközölt biztosítás az adós által adott biztosítással azonos tekintet alá esvén, épügy, mint a végrehajtási eljárás, a közadós jogeselekményét helyettesíti, s megtámadható. — Abból, hogy a zálogjog megszerzését megelőző s azt követő időben a közadós lejárt követeléseit kifizetni nem tudta, továbbá abból, hogy készpénz az esedékes tartozások kiegyenlítésére rendelkezésre nem állott, s hogy a hitelező a követelés lefizetésére halasztást adott, s végre abból, hogy a közadós a zálogjog előjegyzése után két nappal a banktól pénzzükségletének utalványozását kérte s ennek biztosítására saját követeléseit kötötte le: megállapított, hogy a közadós már az előjegyzés eszközölésekor fizetése képtelen volt, s a zálogjog a csődtörvény 27. §. 3. pontja alapján hatálytalanított. (Curia 1005. november 8. 1110/904. sz. a.)

Minthogy a névre szóló takarékpénztári betéti könyvecskék lefoglalása csak úgy eszközölhető, ha az okirat megtalálhatók s a foglalás reá vezetettik, az ezen szabályok megtartása nélkül fogantatosított végrehajtás a betéti könyvecske birtokosával szemben jogi hatálytalan nem bír, amiért is ez jogositva van a takarékpénztár esődtömegegondnokától, tekintet nélkül arra, hogy az esedékes összeget letétbe helyezte-e, a reá eső hányad kifizetését követelni.

(Curia 1905. október 17. 619. sz. a.)

A részvénytársaság igazgatósági tagjai ellen a kereskedelmi törvény 189. §-a alapján érvényesíthető igények magának a részvénytársaságnak esődtömege ellen egyáltalán nem érvényesíthetők. — A részvénytársaság hitelezőjének a részvénytársaság igazgatói ellen a kereskedelmi törvény 189.

§-a alapján támasztható kártérítési igénye egyáltalán nem olyan természetű, amely csak a részvénytársaság esődtömege által volna érvényesíthető. — A felperesnek a kereskedelmi törvény 189. §-ára alapított igényét nem szüntette meg az a körülmény, hogy felperes betétösszegére néve, amelynek elvesztése miatt alperesek ellen kárkövetelést érvényesít, a részvénytársaság ellen nyitott esődben lérejtött kényszer-egyesség folytán részben kielégítést nyert. (Curia 1905. november 15. 661/904. sz. a.)

Az olyan árut, melynek elárusítását a hatóság megengedhetőnek nem tartja és amely áru emiatt a kereskedelmi forgalom tárgyát nem képezheti, az eladó visszavenni köteles, tekintet nélkül arra, hogy az árunak erről a hiányáról vevő már az ügylet megkötése alkalmával tudomással birt-e vagy sem. — Az elkobzás tényével szemben nem hozható fel kifogásként, hogy a vevő a bort kellő időben nem kifogásolta és alperes rendelkezésére nem bocsátotta.

(Curia 1905. december 1. 939/904. sz. a.)

Elvi jelentőségű határozatok.

A ki boríték nélküli levelet azon czélból vesz birtokába, hogy annak tartalmát megtudja és azt jogtalanul másnak átadja, a Btk. 327. §-a alapján büntös. — A marhalevelekbe valótlán adatoknak oly czélból való beírása, hogy a vesztegári intézkedések kijátszassanak, közokirat-hamisítást képez. — A vicinális közut köre, annak építése, fentartása és kezelése czéljából csoportosítandó községek jegyzékéből puszták föl nem vehetők. (Keresk. m. 54174/905.)

Szerkesztői üzenetek.

(A szerkesztőség e rovat alatt készségesen ad felvilágosítást a tudakozódóknak, csak névtelen levelekre nem válaszol.)

Verselő. Olvastuk a B. E. Kazy Jánoshoz címzett époszát. Végtelenül le vagynak kötelezve a költő iránt. Ha az új főispán ettől sem riad vissza, akkor csak patkánymérget neki!

R. B. Köszönjük.

—k—ó. Hol késik?

Taneró. Nem segíthetünk a baján.

B. L. Köszönjük. Kérjük máskor is.

728

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági vég ehajtó az 1881. évi LX t.-cz. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az aranyosmaróti kir. járásbíróságnak 1903. évi V 245/1 számú végzése következtében Dr. Bárdos S. Sámuel ügyvéd által képviselt Aufrecht és Goldschmidt cég javára Mallasz Jenő ellen 55 kor 40 fillér s jár. erejéig 1903. évi május hó 28-án fogantatosított kielégítési végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 3789 korona 70 fillérre becsült következő ingóságok, u. m. butorok, ruhaneműek stb. nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a fenti kir. járásbíróság 1903. évi V 245/4 számú végzése folytán 11 kor. 70 fill. hátr. tőkekövetelés, ennek 1902. évi január hó 1 napjától járó 5°/₁₀₀ kamatai, 1/10° váltódíj é. eddig összesen 62 kor. 64 fillérben bíróság már megállapított költségek erejéig Oszlányban a helyszínen leendő eszközölésére 1906. évi január hó 11-ik napjának d. u. 2 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX t.-cz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendelhetik. Aranyosmarót, 1905. évi december hó 29-én. **bagotai Lengyel Aurél** kir. bir. végrehajtó.

Férfi és női czipők

a legizlésesebb kiállításban a legjutányosabb árak mellett megrendelhetők nagyban és kicsinyben.

Bernstein Mór czipőgyárában

UJPEST, Arpad-utca 21. szám.

Vidéki megrendelések postafordultával eszközöltetnek.

Hirdetések

jutányos áron felvétetnek lapunk kiadóhivatalában.

György lovag védjegye

Hála Istennek

kiváltképen: gyomorhaj, bélhaj, étvágytalanság, influenza, kolika, láz, csúz, köszvény, fej- és fogfájásban szenvedőknek. 84711 elismerőlevél bizonyítja ezt. — 12 kis vagy 6 nagy dupla üveget 4 korona 50 fillér bérmentve. Minden ilyen rendeléshez 1 üveg ingyen lesz mellékelve pontos használati utasítással. — Szétküldi az egyedüli készítő:

Városi gyógyszerár Temesvár, Szent-György-tér 509.

Ezen háziszser ne hiányozzon egy családnál sem.

hogy megengedte magának oly hatalmas gyógyszerrel felalálni, mint „György életbalzsam”, mely nekem anyyira segített bajaimnál! Így írja Vas Ferencz, Csupreg (Zágrábmegye.)

Számtalan beteg kapta vissza egőzsőségét a „György életbalzsam” által, melynek gyógyhatása esodálatos

György lovag védjegye

74 kitüntetés
és
állami érem!

10,000
motór a legtelje-
sebb megelégedésre
szállítva.

Drezdai motorgyár r.-t.

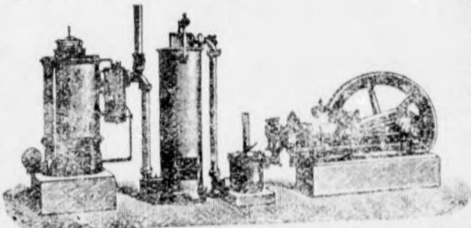
(ezelőtt Hille) fiktellepe:

GELLÉRT IGNACZ és TÁRSA

BUDAPEST, VI., Teréz-körút 41. sz.

Telefon 12-91.

Benzinmotok, légszuszottok, nyers-
olajmotok, szesz- (spiritus) motok, acety-
len-motok, Benzinlokomobilok séplésre.

Szivógáz (generátoros)-motók a legmo-
dernebb és legtekélyesebb, beigazoltan a leg-
olesőbb üzemet nyújtó erőgépek.

A drezdai motór világszerte elismer-
ten a legkitünőbb gyártmány. Kipróbált tö-
kéletes szerkezet. Válogatott legjobb anyag-
ból a legszolidabban és a legpontosabban ké-
szítve.

Tartós! Sok évi használat után sem
szorul reparatúrákra. Feltétlenül üzembiztos.
Kezelése rendkívül egyszerű. Az üzemköltsé-
gek a legelőnyösebbek.

Drezdai motórok üzemben megte-
kinthetők számtalan iparvállalatban és ura-
dalmak gazdasági üzeméinél: malmokban,
téglagyárakban, fémgyártásnál, faaprítás-
nál, vízemelő (szivattyú) telepeken, gazdasági
takarmány-kamrákban, tejgazdaságokban,
cséplésnél stb. stb.

Teljes üzembereendezések (malmok, gaz-
dasági üzemek, közlőmű-szerkezetek stb.)
szakszerű szállítása.

Felvilágosítások és költségtervezetek
készítéssel adatk.

Legmesszebb menő jótállás! Ked-
vező fizetési feltételek!

„HERO“

Fővárosi Fényképnagyító és
Olajfestmény Műintézet

Budapest, V., Bálvány-utca 21. szám.

Ajánlja a legújabb technikai módszer szerint előállítandó
fényképnagyításokat brom, pastell, aquarell és olajpapíron,
valamint valódi vászonolajfestményeket. Jutányos árak!

Mintaképkiallítás, a hol megrendelések is elfogadtnak:
a Dóczi könyvnyomdában Aranyosmaróthon.

K O C S I.
acetylen-lámpák!

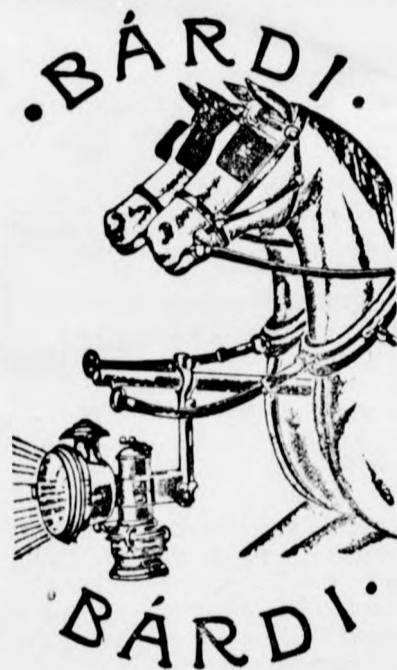
Gözeke-, kocsirud-, spitzbogen-,
asztali-, udvari-, kerti-, utcai-
és istálló-

acetylen-lámpák.
BARDI JÓZSEF

BUDAPEST,

VI. kerület, Gyár-utca 10. szám alatt
(Andrássy-ut és Királyutca között.)

Árjegyzék ingyen. Törvényesen védve.

DÓCZI KÖNYVNYOMDA

(Tulajdonos: NÉMETI ARMIN.)

Mindennemű könyvnyomdai
munkák a legegyszerűbbtől a
legfinomabb kivitelig elkészí-
tésre jutányos árak mellett el-
vállaltatnak. ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

A t. megrendelők meghívására
megbizottamat készséggel bo-
cájtom rendelkezésre.

Vidéki megrendelések
postafordultával.

PAPIRRAKTÁR:

A nevesebb hazai és külföldi
papírgyárak dus választéku
raktára. ❁ ❁ ❁ ❁ ❁

Levélpapír különlegesség.

Központi előfizetési iroda az
összes bel- és külföldi hírlapok
és folyóiratok megrendelésére.

Teljes irodai berendezések.

ALAPITTATOTT:
1880.

ARANYOSMARÓTH.

ALAPITTATOTT:
1880.